

ind i Loven, hvor den ikke hører hjemme; men det er Noget, ſom ganſke viſt vil møde Modſtand i det andet Thing.

J. N. Hanſen: Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at den intercommunale Beſtattung ikke ſkriver ſig fra mig, og det er den ærede Miniſter bekendt; men ligeoverfor mig gjentager han dog idag, at det var mig, der vilde tvinge den ind paa et Sted, hvor den ikke hørte hjemme. Han har alſaa ikke erindret, hvad han ellers meget godt veed, at den ikke er kommen første Gang fra mig. Jeg vil imidlertid ſige, at den virkelig hører hjemme i Loven; thi det er jo indvendt fra Contingentiſternes Side, at Vanſkeligheden ved at faae Procentſyſtemet bragt iſtand var at faae Communen til at bringe den virkelige Indtægt frem, og hvad der kan ſigte til at faae den dertil, ſaavidt det er gjørligt, hører alſaa ind under denne Lov. Det er nemlig ſtikket til at fjerne de Indvendinger, der fra Modſtændernes Side blive gjorte imod den, og dette er netop et af de Midler, ſom jeg og flere af Udvalgets Medlemmer have troet virkelig vilde være virkſomt til at faae den virkelige Indtægt frem. — Naar den ærede Miniſter dernæſt omtalte, at jeg ikke havde gjort opmærksom paa, hvort Forſkjellen mellem Contingent- og Procentſyſtemets Anvendelse i Communerne beſtod, vil jeg ſige, at der efter min Formening er en meget ſtor Forſkjel i ſaa Henſeende, ja, en ſaadan Forſkjel, at Communerne ved at anvende det ene eller det andet Syſtem maae gaae frem paa meget forſkjellig Maade. Ved Contingentſyſtemet have de en vis beſtemt Sum, der ſkal bringes tilveie, og den maae de fordele efter bedſte Skjøn (En Stemme: Efter beſtemte Regler!). Ja, efter beſtemte Regler, men diſſe ere underkaſtede et ſaa stort og forſkjelligt Skjøn, at det har viiſt ſig, at Skattehyerne i nogle Communer have maattet ſvare 4 à 5 Gange ſaa mange Procent, ſom i andre Communer, uden at man dog tør paastaae, at det har været nødvendigt, paa Grund af den ſtore Forſkjellighed i de Summer, der vare paalagte Communerne. Man har dog meent, at tilnærmelsesviis vare de Summer, ſom det var paalagt Communerne at udrede, retfærdige efter

Communerne Størrelſe og Statteevne; men deſuagtet have de bragt dette Syſtem i Anvendelse paa en ſaa forſkjellig Maade, at man nogle Steder ikke har faaet 1 pCt. ud, men andre Steder 6 à 7 pCt. Dette viſer alſaa, at man med Contingentſyſtemet, hvor der er en beſtemt Sum at ſtaffe tilveie, kan gaae frem paa fuldstændig forſkjellige Maader, alt efterſom man vil opnaae det Ene eller Andet. Vil man i en Commune, hvor man har flere Huusmænd, ſom ere nogenlunde velſtaaende, opnaae at faae dem med, ſætter man Indtægten i Reglen derefter, og vil man opnaae et andet Diemed i en anden Commune, hvor hiint ikke ſvarer til Henſigten, indretter man ſin Anſættelse derefter; derved ſtiller Forholdet ſig høiſt forſkjelligt. Den høitærede Finantiſtminiſter vil dog viſnok ſee, at man ikke kan beholde denne Fremgangsmaade, naar der bliver indført en Indkomſtſkat efter Procentſyſtemet; thi da maa man ganſke anderledes følge eensartede og beſtemte Regler. Dernæſt kan det, ſom jeg før gjorde opmærksom paa, ikke undgaaes, at der vil blive taget humane Henſyn ved Anvendelsen af Contingentſyſtemet, ſom ikke tør tages ved Procentſyſtemet. Humanitetshenſyn finde Anvendelse i den ſtyrre Deel af vore Landcommuner; det er Noget, de foretrække, men ved Procentſyſtemet vil man være aldeles forhindret fra at tage ſaadaane Henſyn, hvorfor man alſaa vil komme til at følge heelt forſkjellige Regler ved diſſe Syſtemers Anvendelse. Jeg troer derfor, at det er fuldkommen vel begrundet, naar jeg ſiger, at Fremgangsmaaden med Henſyn til Anvendelsen af det ene eller andet af diſſe Syſtemer vil være ſaa forſkjellig, at man ved Anvendelsen af det ene aldeles ikke kan følge de Regler, man kan følge ved Anvendelsen af det andet.

Finantiſtminiſteren: Da jeg udtalte, at jeg beklagede, at jeg havde været ſvag ligeoverfor det ærede Medlem, tillod jeg mig at betegne ham ſom Udvalgets Formand; jeg betegnede ikke ham ſom den, der egentlig ſøgte herigjennem at ville fremtvinge Noget, ſom ikke hørte hjemme i Loven, men jeg nævnte kun, hvad der er et Factum, at han var Formand for Udvalget og den, jeg nærmest per-